

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Aeger Hispaniam repetit. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

IGNATI VITÆ LIBER SECUNDVS.

AEger Hispaniam repetit. Cap. I.

INTEREA Ignatius gravi morbo partim è maximis laboribus vigilijs que, partim etiam è partibus corporis grauitate contractis; veniente inde stomachi iam pridem afflicto doloribus acerbissimis; post multa medicamentis ad incassum adhibita, cubitum mensis ad patrium solum & incunabula se retulit, quod vix ad inueteratas corporis ægriudines certissimam peruenit, quæ vulgo arbitrantur. Nec reculsit ille, non sine letudinis ratione, vel desiderio suorum adductus, duabus alijs maxime causis: primum, ut quibusdam regionibus, malo publico, iuuenilis licentia & libertatis ipsemet specimen existisset, ibidem ad spiritum ædificationem vicissim aliqua Christianæ humanitatis atque modestiæ documenta præberet; populisque sua & verbo & exemplo ad studium poenitentiae invitaret, accederet. deinde, ut, quoniam socijs aliquæ eius familiaris rei familiaris trica; eas eodem itinere cooperata ipse expediret, neque per eam causam illi reuerteretur à studijs, vel recenti etiam tum vocatiōe, & conditionis tam arduæ, tamque laboriosæ conflictu, pama dulcedinis, ac domesticæ tentationis, quæ illi faceret.

periculosior est, aleam subire cogrentur. Simul etiam, relicta olim in Hispania socijs, cogitabat, si quem in proposito constantem inueniret; secum in eandem expeditionem educere. Ceterum ne quid de suo discessu res Parisiensis caperet detrimenti, primum commilitones ad perseverantiam ac fidem paucis adhortatus, Petrum Fabrum & annis & vocatione antiquissimum, illis præposuit; cui interim obtemperarent, quem parentis duceret loco, deinde tempus certum edixit iisdem approbantibus, quo tempore cuncti, rebus omnibus præter vitam & necessaria scripta ex voto abdicatis, nauigatum Hierosolymas Italiam peterent, seque iam antegressum Venetias conuenirent. Dicta profectio dies est viii. Kalend. Februarii, anno MDXXXVII. incunte, qua die Apostoli Pauli conuersio beata recolitur. His ita cōfinitis, anno MDXXXV. per autumnum tempus ipse non sine lacrymis, mutuique amoris magna significatione singulos in digressu complexus, cum vellet de more pedibus quamquam ægro corpore proficisci; coempto a socijs equo vti coactus est: breuique partim ex ipsa vocatione, locorumque mutatione, partim etiam de studio non intermissione morbo leuatus, Pyreneo superato Gampuzeoam provinciam attigit. Eius de aduentu propinquus festinè præmoniti ab ijs qui hominem ad Aquas Augustas, quam hodie Baionam appellant, in transitu agnoscant; ex templo, quod regni limes latrocinij infestus esset, armatos homines ad eum excipendum tuendamque dimiserant: atque hos primum Ignatius in Gampuzeoam finibus, deinde etiam, quæ iam tum erat fama de sanctitate viri, clericos omnes agmine composito ad oppidum Aspheithiam honoris causa obuios habuit. cumque ab ijs, & ab ingenti præterea gratulantium turba deduceretur ad ædes paternas; ille, ut ostenderet quantopere ab eiusmodi fastu pompaque abhorreret, si primum potuit, ex eo comitatu sese proripiēs, ad publicam hospitalem domum diuertit, victumque continuo emendicare ostiatim cepit; frementibus videlicet cognatis, eamque rem (ut fere deprauata sunt Christianorum

norum quoque iudicia, & pauci ex animo erant im-
 plexantur) summi dedecoris atque ignominiae loculi
 ducentibus. Deinde quamquam inuisis illis, ubi
 plebem Christianae doctrinae rudimentis imbuit, pu-
 uatisque colloquijs eos qui ad se venturabant, peccato-
 rum veterno excitare, felix verò diebus eorum cunctis
 habere tanta hominum frequentia, ut cum esset omnia
 non caperent, in agrum prodire necessarium cogitavit,
 vulgoque arbores audiendi causa confederat. Et
 sane opera fructus egregius Dei beneficio coelesti.
 Complures ad virtutem ac Dei cultum à vitiis praeteritis
 conuersi, multae sublatae discordiae, & odii interuentu
 restincta, contra aleatores lata publice lex, propter pro-
 positam; institutum praeterea, ut preces pro salute quorundam
 die funderentur eorum omnium, quibus letalis agra
 piaculo obstrictis, in singula momenta exitum eorum
 immineret: itemque ut ex Ecclesiae Romanae consue-
 tudine salutationis Angelicae signum daretur matutino
 ridie, & vespere. iam verò grauiam quaedam vicia, quae in
 in populum modo, sed etiam in sacerdotes imperant,
 magna ex parte correctae, denique morbo inuicibilis
 fectis, & extrema pressis inopia, ne vel opprobrio
 vel strati passim in compitis caelum misericorditer
 completeret, publico sumptu consultum. Atque huius
 ges moresque custodiendi, ne (quod fere fit) bene
 propediem obsolescerent; curam & munus Lutetiae
 milia, placata postmodum Ignatio, sibi delectationem
 cum in eo xenodochio aliquandiu ita versatus, et
 tis appareret ipsum exemplum Christi Domini habere
 paupertate multo magis, quam otio & rerum illius
 delectari; ad extremum quotidianis propinquioribus
 gibus exoratus, ne cognationi aut nihil omnino
 aut etiam inimicitias palam denunciasse videtur
 ternam domum ex hospitali se transtulit; ibi prope
 moratus dies, restituta domestica disciplina, vinctis ad
 officium ac pietatem animatis; valentior multo quam
 Lutetia discesserat, ad lociorum expedienda
 proficisci constituit. Atque hic nouum ecclesiae

re Ignatiū inter & cognatos exoritur; cū ille paupe-
 nis habitu prorsus, & pedes iter facere destinasset animo:
 illi contra, quoniam quidē eum apud se diutius retinere
 non possent, certē non nisi bene comitarum, & pecunia
 instructum abire permetterent. Verū certaminis deni-
 que is fuit exitus, vt Ignatius ne frustra diutius tende-
 ret, ad viam modicum in speciem deduci se passus, breui
 domum & famulos & cetera cuncta remisit, pedibus-
 que porro perrexerit; Gallicano equo ministris valetudi-
 nari iamante relicto, quem illi deinde in Ignatij memo-
 riam, veluti sacrum & immunem ab opere, vagari in
 pascuis ad extremum vsque senium permisere. Ignatius
 igitur Nauarra primū, deinde Castella peragrata, man-
 datusque recentium sociorum exhaustis, de veterum sta-
 tu ac voluntate cognoscere nequaquam omisit: verū
 partim expectationis ac more rædio victi, partim et-
 iam aspectu virtutis itinere fatigati, in alia fere omnia du-
 dum abierant. Ioannes tantū Gallus, ne de animi salu-
 te periclitaretur, monasticæ se addixerat vitæ. Callistus
 ad animorum cura, ad pecuniæ lucrum studio repen-
 te conuerso, in Indiam nauigauerat, vnde aliquanto
 post bene nummatus ingenti omnium admiratione qui
 eum antea norant, Salmanticam redijt. Cazeres cū
 Segouiam patriam petijisset, mollioris vitæ commodis,
 & domesticorum consuetudine delinitus, otio ac vo-
 lupiati sese dederat. Artiaga verò, curriculum honoris
 & ambitionis ingressus, & è Commendatorio factus
 episcopus, cū aliquandiu in eo dignitatis gradu vix-
 isset, ad extremum ægrotus, epota per imprudentiam
 veneni laguncula (cū duæ starent, altera salubris
 aquæ, altera sublimati, quod appellatur, me-
 dicamenti) miserabili genere leti
 defunctus est.

Vene-